

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ

คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประจำปีการศึกษา 2558

(1 สิงหาคม 2558 – 31 กรกฎาคม 2559)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

หลักสูตรวิศวกรรมสำรวจ มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค์ประกอบในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดขึ้นเพื่อการประกันคุณภาพภายในรอบสี่ (พ.ศ. 2557-2561) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ผ่านการกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต คะแนนเฉลี่ยเท่า 2.22 องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา คะแนนเฉลี่ย 1.00 องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ คะแนนเฉลี่ย 1.85 องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน คะแนนเฉลี่ย 0.75 และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ คะแนนเฉลี่ย 1.00

ลงชื่อ.....

(ผศ.ดร.วิไลลักษณ์ สระมูล)

ประธานคณะกรรมการ

วันที่ 29 / ส.ค. / 2559

รายนามคณะกรรมการการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ลงชื่อ.....
(ผศ.ดร.วิไลลักษณ์ สระมูล)
ประธานคณะกรรมการ

ลงชื่อ.....
(อาจารย์โอม สติตนาค)
กรรมการ

ลงชื่อ.....
(ผศ.ดร.รัฐพล จินะวงศ์)
กรรมการและเลขานุการ

บทนำ

1. ประวัติความเป็นมาของหลักสูตร

ภาควิชาวิศวกรรมโยธาได้รับการจัดตั้งขึ้นพร้อมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2518 เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถานที่แรกเปิดการสอนใช้ที่วิทยาเขต เทเวศร์ มีเนื้อที่ทั้งหมด 9 ไร่ 48 ตารางวา ณ สถานที่นี้เคยเป็น "วังรพีพัฒน์" ของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ เมื่อเสด็จในกรมฯ สิ้นพระชนม์วังนี้กลายเป็นโรงเรียนรพีพัฒน์ของเอกชน ตั้งอยู่ได้ ไม่นานกระทรวงอุตสาหกรรม ขอซื้อต่อเพื่อ จัดตั้งเป็นโรงงานผลิตนม จากนั้นได้เปลี่ยนเป็นสถานศึกษา ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

พ.ศ.2496 กรมอาชีวศึกษาขอซื้อต่อจากกระทรวงอุตสาหกรรม จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูอาชีวศึกษาขึ้น

พ.ศ.2499 ได้โอนไปสังกัดกรมการฝึกหัดครูเปิดสอน หลักสูตร ปกศ. อาชีวศึกษา

พ.ศ.2504 ได้โอนกลับมาสังกัดกรมอาชีวศึกษา อีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู อาชีวศึกษา ประกอบด้วย แผนกช่างวิทยุและโทรคมนาคม แผนกช่างกลโรงงานแผนกช่างเชื่อมโลหะแผ่นและแผนกช่างยนต์ทำการผลิตนักศึกษา หลักสูตร 2 ปี ระดับ ประกาศนียบัตรฝึกหัดครูอาชีวศึกษา

พ.ศ.2509 ได้ขยายหลักสูตร 2 ปี เป็น 3 ปี และได้ยุบแผนกช่างไม้ครุภัณฑ์คงเหลือ 6 แผนก

พ.ศ.2510 บริเวณส่วนที่เป็นวังรพีพัฒน์ได้ถูกรื้อ เป็นหอประชุมหรืออาคารเอนกประสงค์ในปัจจุบัน

พ.ศ.2518 วิทยาลัยครูอาชีวศึกษาจึงได้เปลี่ยนเป็นวิทยาเขตเทเวศร์ เป็น 1 ใน 31 วิทยาเขต ที่สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เปิดสอนหลักสูตรระดับ ปวส. และ ปม. และได้ จัดตั้งคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี ณ สถานที่แห่งนี้ด้วยซึ่งเป็นคณะที่เปิดสอน ระดับปริญญาตรี สาขาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

พ.ศ.2524 วิทยาเขตเทเวศร์ได้จัดการผลิตนักศึกษาระดับ ปวส. ไว้เป็นการชั่วคราวทั้งนี้เพื่อเร่งรัดผลิตนักศึกษาหลักสูตร ปริญญาตรี และเพิ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาครุ- ศาสตร์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2527 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานนามใหม่ คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY) ได้จัดตั้งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แยก ออกจากคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี โดยที่ภาควิชาวิศวกรรมโยธา เทคโนโลยีราชมงคล ผลิตบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ วิชาเอก วิศวกรรมโยธาธรรมศาสตร์ ซึ่งต่อมาได้ย้ายอยู่ในสังกัดคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี สถาบันสถานที่มาเปิดการเรียนการสอนที่ศูนย์กลาง สถาบันเทคโนโลยี- ราชมงคล ถนนรังสิต-นครนายกตำบลคลองหลวง อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110

พ.ศ. 2530 ได้มีนโยบายและจัดทำโครงการ การย้ายคณะต่างๆ ไปยังศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีพื้นที่ ทั้งหมดประมาณ 740 ไร่

พ.ศ.2532 คณะวิศวกรรมศาสตร์เทคโนโลยีได้ลดการผลิตนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมลง และเพิ่มสาขา วิศวกรรมศาสตร์ ตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

พ.ศ. 2533 อาคารและสิ่งก่อสร้างของคณะฯ ส่วนใหญ่ได้ก่อสร้างเสร็จ รวม 15 หลัง ณ ศูนย์กลางสถาบันฯ ต.คลองหก อ. ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

พ.ศ. 2533-2535 ได้มีการปรับปรุงพื้นที่ และอาคารพร้อมจัดตั้งห้องปฏิบัติการของภาควิชาต่างๆ และทำการย้ายเครื่องมือ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์ จากวิทยาเขตเทเวศร์ ไปติดตั้งที่ศูนย์กลางสถาบันฯ จนกระทั่งสามารถย้ายการเรียนการสอนบางส่วนไป ดำเนินการได้เมื่อปีการศึกษา 2536

พ.ศ. 2535 คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2535 มีมติให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย เพิ่มปริมาณการผลิต กำลังคนในสาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้ทันต่อความต้องการ และสอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศ สถาบันฯ จึงได้ให้มีการจัดตั้งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม แยกออกจากคณะวิศวกรรมศาสตร์

พ.ศ.2548 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแยกเป็นมหาวิทยาลัย 9 แห่ง ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และภาควิชาวิศวกรรมโยธา สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ผลิตบัณฑิตวิศวกรรมโยธา

พ.ศ.2549 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรม ศาสตรมหาบัณฑิต

พ.ศ. 2550 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมสำรวจ สาขาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา

พ.ศ. 2551-2554 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (ปรับปรุงหลักสูตร พ.ศ. 2553) สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมสำรวจ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เปิดสอนหลักสูตรปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา

พ.ศ. 2555-2557 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เปิด สอนหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา

ปรัชญา

ปรัชญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศไทย ”

ปณิธาน

ปณิธานของคณะวิศวกรรมศาสตร์ดังนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นนำของประเทศใน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีลักษณะพึงประสงค์ ตรงตามความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ
2. เป็นแหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่ตอบสนองต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
3. เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการ ที่สนับสนุนการพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคมประเทศ
4. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วิสัยทัศน์

“คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นผู้นำการศึกษาและวิจัยด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีของภูมิภาคอาเซียน โดย มุ่งเน้นผลิตวิศวกรนักปฏิบัติมืออาชีพ ที่มีคุณภาพในระดับสากล ผลิตผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ”

พันธกิจ

1. ผลิตวิศวกร สร้างงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลสอดคล้องกับความต้องการของประเทศและสังคมโลก
2. พัฒนาคณะฯ สู่วิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่ยั่งยืน
3. ให้บริการงานวิชาการและบูรณาการองค์ความรู้จากผลงานวิชาการ ถ่ายทอดสู่นักศึกษาและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสิ่งแวดล้อม
5. บริหารจัดการเชิงธรรมาภิบาล บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา

รองหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา ฝ่ายบริหาร

รองหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รองหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโยธา ฝ่ายพัฒนานักศึกษา

หัวหน้าธุรการภาควิชาวิศวกรรมโยธา

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมโครงสร้าง

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมสำรวจ

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมแหล่งน้ำ

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมธรณีเทคนิค

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมขนส่ง

หัวหน้าสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ผ่านเกณฑ์/ ไม่ผ่านเกณฑ์	ระบุเหตุผลหากไม่ ผ่านเกณฑ์
1. การกำกับ มาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา	ผ่าน	
	เกณฑ์การประเมิน		
	1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ผ่าน	
	2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	ผ่าน	
	3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		
	4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน		
	5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		
	6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้า มี)		
	7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์		
	8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา		
	9. การรายงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		
	10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ		
	11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ผ่าน	
ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1		ผ่าน	

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	คะแนน	หมายเหตุ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.44	
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	0.00	
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 2		2.22	
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	1.00	
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	1.00	
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	1.00	
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 3		1.00	
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	1.00	
	4.2 คุณภาพอาจารย์	3.56	
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	1.00	
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 4		1.85	
5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร	1.00	
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน	1.00	
	5.3 การประเมินผู้เรียน	1.00	
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐาน	0.00	
	คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ		
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 5		0.75	
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	1.00	
ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 6		1.00	
คะแนนเฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบ		1.31	

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ ที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน
							0.01-2.00 ระดับคุณภาพน้อย
							2.01-3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง
							3.01-4.00 ระดับคุณภาพดี
							4.01-5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ผ่านการประเมิน						หลักสูตรได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ย ของทุกตัวบ่งชี้ ในองค์ประกอบ ที่ 2-6	-	-	2.22	2.22	ระดับคุณภาพปานกลาง	
3		1.00	-	-	1.00	ระดับคุณภาพน้อย	
4		1.85	-	-	1.85	ระดับคุณภาพน้อย	
5		1.00	0.67	-	0.75	ระดับคุณภาพน้อย	
6		-	1.00	-	1.00	ระดับคุณภาพน้อย	
รวม		1.37	0.75	2.22	1.31	ระดับคุณภาพน้อย	
ผลการประเมิน			ระดับ คุณภาพ น้อย	ระดับ คุณภาพ น้อย	ระดับ คุณภาพ ปาน กลาง		.

รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนาในภาพรวมของหลักสูตร

จุดเด่น
-
โอกาสในการพัฒนา
1. ควรมีการเก็บข้อมูลที่เป็นระบบเพื่อมาใช้ในการทำนายผลและการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้ดีขึ้น 2. คณะและภาควิชาควรเข้ามามีบริหารจัดการเพื่อให้แต่ละหลักสูตรมีอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ครบจำนวนและมีวุฒิการศึกษาตามเกณฑ์ที่ สกอ.กำหนด 3. ทำการทบทวนผลการดำเนินงาน ประเด็นต่าง ๆ เช่น การเรียนการสอน การพัฒนานักศึกษา ระบบการบริหารอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อปรับปรุงกระบวนการในการบริหารจัดการหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ตามตัวบ่งชี้

รายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 2 : บัณฑิต

จุดเด่น
โอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 3: นักศึกษา

จุดเด่น
โอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 4: อาจารย์

จุดเด่น
โอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 5: หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

จุดเด่น
โอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 6: สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

จุดเด่น

โอกาสในการพัฒนา